

Sygn. akt **V Cz 2485/19**

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Agnieszka Łukaszuk
Sędziowie:	Adrianna Szewczyk-Kubat (del.) Dorota Bassa

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **J. K. i A. K.**

przeciwko (...) **S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie

z dnia 30 października 2019 r., sygn. akt I C 2828/16

postanawia:

- 1. odrzucić zażalenie na pkt 1. zaskarżonego postanowienia;**
- 2. oddalić zażalenie na pkt 2. zaskarżonego postanowienia;**
- 3. zasądzić od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz J. K. i A. K. kwotę 900 (dziewięćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Dorota Bassa Agnieszka Łukaszuk Adrianna Szewczyk-Kubat

Sygn. akt **V Cz 2485/19**

UZASADNIENIE

Zażalenie na pkt 1. postanowienia podlega odrzuceniu jako niedopuszczalne. Należy wskazać, że na postanowienie Sądu I instancji oddalające wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku i jego doręczenie zażalenie nie przysługuje, jako że nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie i nie zostało wymienione w katalogu postanowień z art. 394 § 1 k.p.c. Z tych względów Sąd Okręgowy odrzucił na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie na pkt. 1 zaskarżonego postanowienia.

Zgodnie natomiast z art. 380 k.p.c. Sąd II instancji, na wniosek strony, rozpoznaje również te postanowienia sądu pierwszej instancji, które nie podlegały zaskarżeniu w drodze zażalenia, a miały wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Oceniając treść zażalenia, należy uznać, że wniosek taki pozwana sformułowała w sposób dorozumiany poprzez polemikę

z ustaleniami Sądu I instancji. Sąd Okręgowy skontrolował zatem w trybie art. 380 k.p.c. niezaskarżalne postanowienie w przedmiocie oddalenia wniosku o przywrócenie terminu. Ponadto postanowienie o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu ma niezaprzeczalnie wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, albowiem w wyniku jego wydania odrzucono wniosek pozwanej o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 20 września 2019 r. i doręczenie jego odpisu z uzasadnieniem, w związku z powyższym Sąd Okręgowy poddał je kontroli.

W ocenie Sądu Okręgowego zażalenie wniesione przez pozwaną na pkt 2. zaskarżonego postanowienia jest bezzasadne i jako takie podlega oddaleniu w całości.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego, iż nie zostały spełnione przesłanki przywrócenia terminu.

Przesłankami tymi są brak winy strony w uchybieniu terminowi i powstanie w wyniku tego uchybienia ujemnych dla niej skutków procesowych. Przepis art. 168 § 1 k.p.c. nie może być interpretowany w sposób rozszerzający, gdyż jest zasadą, że czynności procesowe powinny być dokonywane w terminie. O braku winy strony można mówić tylko wtedy, gdy istniała jakaś niezależna przyczyna, która spowodowała uchybienie terminowi. Przyczyna taka zachodzi wówczas, gdy dokonanie czynności w ogóle (w sensie obiektywnym) było wykluczone, jak również w takich przypadkach, w których w danych okolicznościach nie można było oczekiwać od strony, by zachowała dany termin procesowy. Dlatego w każdym przypadku przy ocenie braku winy jako przesłanki przywrócenia terminu uchybionego przez stronę należy uwzględniać wymaganie dołożenia należytej staranności człowieka przejawiającego dbałość o swoje własne życiowo ważne sprawy. Brak winy

w uchybieniu terminowi podlega ocenie na podstawie wszystkich okoliczności konkretnej sprawy i z uwzględnieniem obiektywnego miernika staranności, jakiej można i należy wymagać od osoby należycie dbającej o swoje interesy. Ocena braku winy podlega uznaniu sądu. Warunkiem przywrócenia terminu są również ujemne skutki procesowe, jakie to uchybienie wywołuje dla strony. Zarówno brak winy, jak i ujemne skutki procesowe muszą być przez stronę uprawdopodobnione (postanowienie SN z dnia 14 stycznia 1972 r., III CRN 448/71, OSP 1972, z. 7, poz. 144; postanowienie SN z dnia 5 maja 2009 r., I UO 3/08, LEX nr 509056; postanowienie SN z dnia 16 lipca 2009 r., II UZ 23/09, LEX nr 536864).

Spełnienie wymogu uprawdopodobnienia okoliczności uzasadniających wniosek o przywrócenie terminu nastąpi, jeżeli zostaną przytoczone okoliczności uzasadniające ten wniosek, zarówno merytoryczne, tj. wskazujące na brak winy strony w uchybieniu terminu, jak i formalne.

W dniu 20 września 2019 r. Sąd Rejonowy wydał wyrok. Pozwana działała przez profesjonalnego pełnomocnika, który był obecny na rozprawie w dniu 14 czerwca 2019 r., na której pełnomocnicy, zgodnie z art. 149 § 2 k.p.c., zostali powiadomieni prawidłowo

i skutecznie o terminie kolejnej rozprawy wyznaczonej na 17 września 2019 r. poprzez ogłoszenie o jej terminie. Wobec przepisów k.p.c. nie było zatem podstaw do odrębnego zawiadamiania stron o terminie rozprawy wyznaczonej na 17 września 2019 r., albowiem obie działały przez profesjonalnych pełnomocników. W wywiezionym zażaleniu pozwana myli zawiadomienie o terminie rozprawy z wezwaniem na rozprawę powodów, które było konieczne ze względu na fakt, iż 17 września 2019 r. mieli być przesłuchiwani w charakterze strony pod rygorem pominięcia.

Na rozprawie w dniu 17 września 2019 r. Sąd Rejonowy odroczył ogłoszenie orzeczenia do 20 września 2019 r. Pełnomocnik pozwanej nie stawiał się na nią, nadto nie złożył wniosku o sporządzenie uzasadnienia w niniejszej sprawie. Profesjonalny pełnomocnik pozwanej, wiedząc o posiedzeniu wyznaczonym na 17 września 2019 r. i nie stawiając się na nie, winien był zbadać rezultat tego posiedzenia, chociażby w sekretariacie Sądu. Brak tej weryfikacji powinna być traktowana, jako zawinione działanie w myśl art. 168 § 1 k.p.c. Wskazać należy, że ewentualne

zaniedbania pełnomocnika reprezentującego stronę nie wyłączają negatywnych dla niej konsekwencji procesowych (por. postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 18 stycznia 2019 r., III CZ 45/18).

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu Okręgowego, zasadnym było odrzucenie wniosku o przywrócenie terminu przysługującego skarżącej do wniesienia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, a tym samym zasadnym w oparciu o brzmienie art. 328 § 1 k.p.c. odrzucenie tego wniosku jako wniesionego po upływie terminu do jego złożenia.

Z powyższych przyczyn i na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. należało postanowić, jak w pkt. 2 sentencji.

Dorota Bassa Agnieszka Łukaszuk Adrianna Szewczyk-Kubat

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

Dorota Bassa